

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **R. Z.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3.5.2013 o nároku na invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce se domáhal žalobou ze dne 8.7.2013 přezkoumání rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod a

zastavení výplaty invalidního důchodu přiznaného předběžně vykonatelným rozhodnutím. Namítal, že rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu a nesprávného právního posouzení. Podle posudku OSSZ Nový Jičín ze dne 11.12.2012 byl uznán od 11.12.2012 invalidní pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla o 60 %. V průběhu tří měsíců nemohlo dojít k tak rapidnímu zlepšení zdravotního stavu, aby jeho pracovní schopnost byla dne 15.4.2013 stanovena na 30 %. Odkázal na lékařskou zprávu MUDr. T. K. ze dne 29.4.2013, ze které vyplývá nijak výrazné zlepšení zdravotního stavu od vydání rozhodnutí ze dne 14.2.2013 o přiznání invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně. Navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě ze dne 12.8.2013 navrhovala k důkazu vyžádání posudku u příslušné PK MPSV ČR.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 3.5.2013 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 4.10.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazováním soud zjistil, že:

1) Žalobce žádostí ze dne 7.11.2012 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Nový Jičín požádal o přiznání invalidního důchodu od vzniku nároku.

2) Lékař OSSZ Nový Jičín dne 11.12.2012 na základě prostudování zdravotnické dokumentace a odborných lékařských nálezů vypracoval posudek o invaliditě. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák. č. 155/95 Sb. Posuzovaný je invalidní dle § 39 odst. 1 zák. č. 155/95 Sb. Jde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b/ zák. č. 155/95 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60 %, v souvislosti s úrazem ze dne 2.9.2011. Den vzniku invalidity určil dnem 11.12.2012. V odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles

pracovní schopnosti je stav po luxační zlomenině C 6/7 s nutností operačního řešení repozicí a osteosyntézou (IX/11), stav po zlomenině těla pátého lumbálního obratle a stav po zlomenině vnitřního kondylu levé kosti holenní s nutností osteosyntézy AO – vše při tomtéž úrazu. Současný klinický stav je v přímé příčinné souvislosti s úrazem ze dne 2.9.2011. Prognóza dalšího vývoje zdravotního stavu je dosud nejistá. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kap. XV, odd. A, pol. 7.c přílohy k vyhl. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 %.

3) Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) dne 14.2.2013 č. j. X rozhodla ve věci žádosti žalobce o invalidní důchod tak, že podle ust. § 38 písm. a/ zák. č. 155/95 Sb. od 16.12.2012 přiznává invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 6356,- Kč měsíčně. V odůvodnění rozhodnutí odkázala na posudek OSSZ Nový Jičín ze dne 11.12.2012 a zabývala se výší přiznaného důchodu.

4) Proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.2.2013 č.j. X podal žalobce námitky ze dne 7.3.2013, ve kterých poukazoval na svůj nepříznivý zdravotní stav. Namítal, že nikdy nebyl u posudkového lékaře za účelem celkového zhodnocení svého zdravotního stavu, a tedy nemohlo být ani řádně rozhodnuto o míře poškození jeho zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti. Žádal, aby byl řádně prošetřen jeho celkový zdravotní stav posudkovým lékařem ve vztahu k tomu, na kolik poklesla jeho pracovní schopnost a v návaznosti na to, aby došlo k přehodnocení jeho stupně invalidity na III. stupeň a přiznání tomu odpovídajícího invalidního důchodu.

5) Lékařka ČSSZ-Lékařská posudková služba při vypracování posudku o invaliditě žalobce dne 15.4.2013 vycházel z lékařských nálezů praktického lékaře MUDr. V. M. odborných lékařských nálezů. Po prostudování podkladové dokumentace dospěla lékařka LPS ČSSZ k závěru, že se u posuzovaného jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zák. č. 155/95 Sb. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost pouze o 30%.

Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určila lékařka LPS stav po polytraumatu ze dne 2.9.2011 (luxační fraktura C6/7 s nutností repozice a osteosyntézy, kompresivní fraktura L5 léčená konzervativně, fraktura vnitřního kondylu levé kosti holenní s nutností osteosyntézy, tržné rány obou ušních boltců), tj. zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1.c přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve

smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. Lékařka uvedla, že posuzovaný je schopen pracovního zařazení s využitím dosažené praxe s limitem fyzické zátěže, s dodržováním ochranného režimu vertebropata. Zdravotní postižení neodůvodňuje stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Nelze prokázat postižení s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervů, závažnými parézami, svalovými atrofiemi, poruchami hybnosti končetin a závažnými poruchami svěračů. Fraktura vnitřního kondylu levé kosti holenní léčená osteosyntézou zhojena, s velmi dobrou hybností v levém kolenním kloubu, bez funkčního omezení.

Lékařka ČSSZ konstatovala, že posudkový závěr OSSZ Nový Jičín nevycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity nebyl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb. a vyhláškou MPSV č. 359/2009 Sb.

6) ČSSZ rozhodnutím ze dne 3.5.2013 č.j. X rozhodla o námitkách žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.2.2013 tak, že rozhodnutí změnila. Pod bodem I. žádost o invalidní důchod zamítla a pod bodem II. od 16.6.2013 rozhodla o zastavení výplaty invalidního důchodu přiznaného předběžně vykonatelným rozhodnutím. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení namítal posouzení svého zdravotního stavu, posoudila jeho invaliditu ve smyslu ustanovení § 5 písm. j.) a ustanovení § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. Novým posudkem o invaliditě ze dne 15.4.2013 bylo zjištěno, že u posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který má vliv na pokles jeho pracovní schopnosti ve smyslu ust. § 26 zdp. Posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zák.č. 155/95 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla posudkem o invaliditě určena ve výši 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. E, pol. 1.c příl. k vyhl. MPSV č. 359/2009 Sb., pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 % (z rozmezí 30-40 %).

V odůvodnění rozhodnutí je dále uvedeno, že lékařka ČSSZ konstatovala, že posudkový závěr OSSZ Nový Jičín nevycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity nebyl posouzen v souladu se zák.č. 155/95 Sb. Zdravotní postižení neodůvodňuje stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Nelze prokázat postižení s trvalým funkčně významným neurologickým nálezem s těžkým poškozením nervů závažnými parézami, svalovými atrofiemi, poruchami hybnosti končetin a závažnými poruchami svěračů. Účastník řízení je schopen pracovního zařazení s využitím dosažené praxe, s limitem fyzické zátěže, s dodržováním ochranného režimu vertebropata.

7) Posudková komise MPSV ČR (dále jen PK MPSV ČR) s pracovištěm v Ostravě posoudila zdravotní stav žalobce a jeho pokles pracovní schopnosti dne 4.10.2013. Žalobce souhlasil s projednáním bez jeho přítomnosti. V posudku uvedla, že při vypracování posudku vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. V. M. a dalších odborných lékařských nálezů (které citovala v posudku). Zjistila tento diagnostický souhrn: luxační zlomenina C6/7 při fraktuře oblouku C6 oboustranně, stav po stabilizaci – úraz 2.9.2011, kompresivní zlomenina L5 – úraz 2.9.2011, zlomenina vnitřního kondylu tibie vlevo, stav po osteosyntéze – úraz 2.9.2011.

PK MPSV ČR uvedla, že u účastníka řízení šlo k datu 3.5.2013 o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ke dni 3.5.2013 byl stav po subluxaci C6/7 s provedenou repozicí a přední fúzí v den úrazu. Dle opakovaných kontrol neurochirurgie s dobrou stabilitou, a to i na funkčních snímcích. Stejně příznivý nález byl i v oblasti bederní páteře. Došlo ke zhojení zlomeniny L5, která je stabilní i na funkčních snímcích. Klinicky jde o lehké omezení dynamiky krční a bederní páteře bez známek kořenového poškození s občasnými projevy subjektivně udávané kořenové léze. Při úrazovém ději v oblasti krční páteře nebyla prokázána na CT či MR léze míchy, která nebyla prokázána ani při opakovaných vyšetřeních ambulantně, reflexologický nález na HKK i DKK je symetrický, tonus svalový a svalová síla jsou také symetrické. Nebyly popsány žádné parézy, atrofie svalstva. Objektivně došlo ke zlepšení hybnosti v levém kolenním kloubu při hojení zlomeniny a rehabilitaci až k normě, levé koleno bez deformace, stabilní, vazy jsou pevné. Rozhodující zdravotní poškození je uvedeno v kap. XIII, odd. E, pol. 1.b přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. V rámci uvedeného rozmezí 10-20 % posudková komise Ostrava hodnotila horní hranici, kterou pro poškození dvou úseků páteře zvýšila o 10 %, celkem hodnotila 30 % poklesem pracovní schopnosti. Posudková komise ve výroku posudku uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl posuzovaný invalidní podle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Posudková komise uvedla, že dle funkčního poškození, které je dokumentováno k datu rozhodnutí odbornými nálezy, nešlo o poškození uvedené pod pol. 1.c), 1.d), nešlo o závažnou poruchu statiky a dynamiky páteře, nebyl funkčně významný neurologický nález, nešlo o poškození nervů, ani o symptomatologii neurogenního močového měchýře, nešlo ani o svalové atrofie či parézy.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

Ministerstvo práce a sociálních věcí posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Komise je přitom oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti pojištěnce, ale také i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě (jejím vzniku, dalším trvání či zániku, třebaže v oblasti rozhodování o těchto nárocích jsou pojmy invalidity především pojmy právními. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 4.10.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nepochybně závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost, a proto také neprováděl další dokazování a závěry vypracovaného posudku pro své rozhodnutí plně převzal. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovým lékařem a lékařem z oboru ortopedie na základě zdravotní dokumentace žalobce. Posudková komise se vypořádala se všemi lékařskými nálezy. Přesvědčivě odůvodnila určení rozhodujícího zdrav. postižení žalobce i určení míry poklesu jeho pracovní schopnosti dle vyhl.č. 359/2009 Sb.

IV.

Podle ustanovení § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. 2 téhož ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních

schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst.4 cit. ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem.

Poklesem pracovní schopnosti se pak rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Lze říci, že při posuzování invalidity se hodnotí nejen samotný pokles pracovní schopnosti, ale nově i zachované schopnosti, včetně schopnosti pojištěnce se pracovně uplatnit.

Soud vzal za prokázáno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce k datu 3.5.2013 s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddíl E, položka 1.b, příl. k vyhl. 359/2009 Sb., tj. stav po subluxaci C6/7 s provedenou repozicí a přední fúzí v den úrazu. Způsobuje 30% míru poklesu pracovní schopnosti žalobce.

Jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu došlo u žalobce ke dni 3.5.2013 k poklesu jeho pracovní schopnosti méně než 35%, nejsou splněny podmínky invalidity podle § 39 odst.1 z. č. 155/1995 Sb. a invalidní důchod proto nenáleží.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobce, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobce pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Subjektivní přesvědčení žalobce o tom, že splňoval ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 3.5.2013 nejednalo o invaliditu. Posoudil-li lékař OSSZ Nový Jičín dne 11.12.2012 míru poklesu pracovní schopnosti žalobce 60 % /viz bod II., 2) odůvodnění rozsudku/, pak lékařka ČSSZ-LPS v posudku ze dne 15.4.2013 uvedla, že míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzovaného činí 30 % /viz bod II., 6) odůvodnění/, přičemž lékařka objasnila, že posudkový závěr lékaře OSSZ Nový Jičín nevycházel ze správného použití posudkových kritérií, protože zdravotní stav a stupeň invalidity nebyl posouzen v souladu se zákonem č. 155/1995 Sb. a vyhláškou č. 359/2009 Sb. Jak lékařka ČSSZ-LPS, tak posudková komise MPSV hodnotily rozhodující zdravotní postižení žalobce dle kapitoly XIII, odd. E citované vyhlášky. Jak lékařka ČSSZ, tak posudková komise MPSV dospěly k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ke dni 3.5.2013 činí 30 %. Hodnocení posudkové komise a lékařky ČSSZ se lišilo v tom, že lékařka ČSSZ hodnotila dle pol. 1.c, odd. E, kapitola XIII vyhlášky, zatímco posudková komise MPSV hodnotila míru poklesu prac. schopnosti žalobce dle téže kapitoly, téhož oddílu, ale položky 1.b) vyhlášky. Vzhledem k tomu, že jak lékařka ČSSZ-LPK, tak

posudková komise MPSV určily shodně míru poklesu pracovní schopnosti žalobce 30 %, soud ve věci neprováděl další dokazování, neboť odstranění rozporu v tom smyslu, zda má být míra poklesu prac. schopnosti žalobce posuzována dle kap. XIII, odd. E, pol. 1.c) či podle kapitoly XIII, odd. E, pol. 1b) vyhlášky by neměla vliv na správnost rozhodnutí, když míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila jak podle lékařky ČSSZ-LPS, tak podle posudkové komise MPSV ČR méně než 35 %. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě odůvodnila přesvědčivě odlišné hodnocení oproti lékaři OSSZ a ČSSZ- LPK. Tento rozdíl v určení míry poklesu pracovní schopnosti, popř. položky, dle které byl pokles posuzován, však nemá vliv na správnost rozhodnutí žalované. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínku úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Z posudku nevyplývá, že by posudková komise cokoli z lékařské dokumentace, kterou měla k dispozici, při hodnocení nevzala na vědomí nebo opomenula.

Pokud žalovaná pod bodem II. rozhodnutí ze dne 3.5.2013 uvedla, že od 16.6.2013 zastavuje výplatu invalidního důchodu přiznaného žalobci předběžně vykonatelným rozhodnutím ze dne 14.2.2013, pak soud vzhledem k výše uvedenému uvádí, že žalovaná rozhodla správně, pokud výplatu invalidního důchodu žalobci zastavila. I když nárok na dávku zanikl, pokračuje její výplata až do doby, kdy se stane vykonatelným rozhodnutí o odnětí této dávky. Dávka náleží v dosavadní výši až do dne předcházejícího dni její nejbližší výplaty, která následuje po dni doručení rozhodnutí o odnětí této dávky. Žalobce převzal rozhodnutí žalované ze dne 3.5.2013 dne 11.5.2013.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) soud žalobu, vzhledem k výše uvedenému, zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná ČSSZ nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 19.11.2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

samosoudkyně